

Kalrmeholms-Kuriren **Tisdagen den 6** **november 1962**

TV-PROGRAMMET DEN
23 SEPT.

Lars Madséns gillesprogram nämnda dato mottogs med entusiasm ute i bygderna, samt fick bra kritik i bl. a. Dagens Nyheter och Stockholms-Tidningen. Den kärnfriska svenska musiken, utförd av uppländska spelmän, utgjorde en angenäm omväxling till andra program, enligt utsago av massor med TV-tittare. Det är blott signatur Ingham i TV-rutan i Kuriren som framhöll att programmet inte passade "moderna" människor. Signaturen ifråga är alltså så förfärligt modern av sig så att han anser sig böra gläfsa över att TV visar medaljerade fiolister. Detta bevisar blott att vederbörandes kunskap i svensk bygdemusik inte står på så värst hög ståndpunkt, och att han inte alls yttrade sig i ämnet ifråga torde för hans egen del vara klo- kast. Jämret över att programmet ifråga framfördes på bästa sändningstid en söndagskväll, är någonting som skribenten ifråga är tämligen ensam om att tycka. En undersökning har emellertid bevisat motsatsen! Sign. Ingham borde ta sig en titt på storleken av

publiken på spelmansstämmorna samt försöka göra klart för sig att spelmanslag och kapell för kulturell dansmusik finns över hela riket, något som amerikanseringen och Inghams gelikar inte förmått ta död på, trots sin blaserade, "moderna" uppsyn. — Att t. ex. kalla den musikform för bisarr som bl. a. utfördes vid tillfället ifråga av Erik Sahlström på den egenhändigt byggda nyckelharpan torde emellertid vara minst sagt oförskämt. Det lär finnas föreningar för svenskhetens bevarande i utlandet, männe intiden är mogen för liknande föreningar inom Sverige? Den självkorade "TV-domaren" Ingham torde emellertid för framtiden fördjupa sig i de japanska dokumentärfilmerna som han berömer i sju tonarter, och låta oss svenskar vara ifred. Eller också förlägga sina lärda avhandlingar till tidskrifter som har avd. för "Mellan fantasi och verklighet".

Argus.